

РЕШЕНИЕ

№ 2314

гр. София, 22.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8957** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „АЗЕЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу решение №32-925696/09.07.2024г. към MRN23BG002005111030R6/24.10.2023г. на директора на ТД Митница В., потвърдено с решение № Р-346/32-972380/15.08.2024г. на директора на Агенция „Митници“.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че административният орган не е взел предвид това, че е допусната техническа грешка при деклариране на стоката, подкрепена с изрична декларация на дружеството продавач, в която е посочено кое точно дружество е производител на стоката; декларирано е, че продажбата се извършва в обхвата и при условията на Регламент 2022/116. Същевременно не се твърдят, нито се установяват други несъответствия. Посоченият регламент не изисква представянето на документи, удостоверяващи кое е дружеството производител, освен декларация. Не са изложени мотиви защо не се приемат данните по фактурата, както и останалите писмени доказателства. Фактурата съдържа ясна и пълна информация за релевантните факти. Ответникът директор на ТД Митница В. оспорва жалбата. Изразява становище, че издадения индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен. Твърди, че не са представени убедителни доказателства, че твърденият от жалбоподателя производител съвпада с действителният производител. Видно от събраните в

административното производство доказателства се установява друго лице; въз основа на тези доказателства не следва да се даде вяра и на представената декларация. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, Първо отделение, 64 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 24.10.2024 г. жалбоподателят е деклариран пред Териториална дирекция Митници В. при режим „допускане на свободно обращение“ следната стока: „А. К - 6000 КГ: [SEGU5463157.СТ=240. ЦСТ-30000.00 USD]“, деклариран код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. С048 с условие на доставка FOB Ш.. К., декларирана митническа стойност 55454.90 лв. (формирана от фактурната стойност 30 000.00 USD x 1.82754 лв./USD митнически валутен курс, към който са добавени 628.70 лв. разходи за международен транспорт).

Първоначално е декларирано произход от К.; изпращач/износител – В. КО Л., К.. Приложена е и търговска фактура (Commercial invoice) № AZ23L0825/25.08.2023 г. с издател Vitasweet Co. Ltd и получател „АЗЕЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Към фактурата е приложена декларация, за която не се спори, че съответства на образца по чл. 1, пар. 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/116, изходяща от Mr Justin Lai, manager Vitasweet Co Ltd.

Към МД е приложен А. сертификат, издаден от Vitasweet Co. Ltd и сертификат за произход от К. народна република /К./.

С оглед декларирането на стоката е извършена митническа проверка, приключила с протокол № 23BG002005M039883/25.10.2023 г., като е констатирано, че на етикета на стоката като производител е посочен Vitasweet Co. Ltd.

Предвид така установеното несъответствие между декларацията и останалите документи в митническата декларация е поискано от жалбоподателя предоставяне на допълнителни документи и информация.

В отговор, той е представил на 6.2.2024 г. декларация от 31.1.2024 г., представена по делото, от Mr Justin Lai, manager Vitasweet Co Ltd., че дружеството Anhui Vitaseet Food Ingredient Co. Ltd е производител и отговорно само за производство на стока като внасяната. Продуктите се продават от Vitasweet Co. Ltd.

Видно от констатацията от сайта <http://en.vitasweet.en/about/5037848.html> е посочено, че Vitasweet има две производствени бази, отговорни за производството на основните продукти на компанията. Същевременно, при проверка на сайта на компанията, в раздел структура, е описана различна структура, без да са посочени тези производствени бази.

Представена е и още една декларация от 18 юни 2024 г. от Mr T. Xiang Y., генерален мениджър на Anhui Vitaseet Food Ingredient Co, с която се декларира, че стоката, предмет на процесната фактура е произведена от Anhui Vitaseet Food Ingredient Co. Ltd. За произвеждането на стока като процесната отговаря единствено дружеството Anhui Vitaseet Food Ingredient Co. Ltd. То не отговаря за продажбите. В декларацията на мениджъра на продажбите е допусната техническа грешка при изписване на дружеството.

В съдебното производство жалбоподателят представи сертификат за анализ на калиев ацесулфам, издаден от Vitasweet Co Ltd. Представен е и сертификат за произход, издаден от същото дружество. Представена е товарителница с получател

жалбоподателя и стока А. К от 22 януари 2023 г. и бруто тегло 8.6825 кг., като изпращач е посочен Vitasweet Co Ltd.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на процесуално-правните разпоредби.

Административният орган не е изпълнил задължението си да обсъди в цялост относимите доказателства, имащи значение за изясняване на спорните факти, в случая – спорно по делото е кое точно дружество е производител на внасяната стока и оттам – по какъв начин следва да се определи вносното ѝ мито. Вместо това, административният орган е приел, че жалбоподателят не е представил достатъчно доказателства за изясняване на релевантните факти.

Не са обсъдени в цялост представените от жалбоподателя доказателства, като настоящият състав не споделя фактическите изводи на ответника, направени въз основа на тези доказателства.

В процесния случай се установява, че Vitasweet Co Ltd и Anhui Vitaseet Food Ingredient Co Ltd, видно от цитирания по-горе сайт, са посочени като „производствени бази“ и едновременно с това – част от Vitasweet Group. Същевременно се установява, видно от сайта, че в рамките на посочената група се произвеждат различни продукти.

Основният факт, който следва да се изясни, е процесният продукт в коя точно производствена база се произвежда -дали в едната или и в двете. Посоченият факт има значение за изясняване на спора с оглед и на това, че само по отношение на едната от „производствените бази“ е предвидена възможност за по-ниско антидъмпингово мито съобразно чл. 1, пар. 2 от Регламента за изпълнение 2022/116/.

В този смисъл не са обсъдени декларациите, представени от жалбоподателя в административното производство и цитирани по-горе. Видно от декларацията от 18 юни 2024 г. по категоричен начин следва да се направи извод, че стока като процесната се произвежда именно от Anhui Vitaseet Food Ingredient Co Ltd.

Същевременно, се установява, че посоченото дружество, заедно с Vitasweet Co Ltd, са част от структурата на Vitasweet Group и съответно – е възможно да имат декларираното разпределение на функциите в отделните подструктури.

Ако административният орган счита, че представените доказателства не са убедителни, той е следвало да предприеме процесуални действия по служебно събиране на относими доказателства, имащи значение за изясняване на спорните факти, в случая – спорно по делото е кое точно дружество е производител на внасяната стока и оттам – по какъв начин следва да се определи вносното ѝ мито. Вместо това, административният орган е приел, че жалбоподателят не е представил достатъчно доказателства за изясняване на релевантните факти.

Ако административният орган счита, че представените и обсъдени по-горе декларации не са достатъчно убедителни относно установяване произхода на стоката, е следвало

да се съберат достатъчно други доказателства с оглед да се установи по категоричен начин като се изключи всякакво съмнение, процесният продукт в коя точно производствена база се произвежда дали в едната или и в двете, доколкото се установява, че Vitasweet Co Ltd и Anhui Vitaseet Food Ingredient Co. Ltd, са посочени като „производствени бази“. Посоченият факт има значение за изясняване на спора с оглед на това, че само по отношение на едната от „производствените бази“ е предвидена възможност за по-ниско антидъмпингово мито съобразно чл. 1, пар. 2 от Регламента за изпълнение 2022/116/.

Не е изяснено, посредством официални документи, каква е структурата на Vitasweet Group и съответно – разпределението на функциите в отделните подструктури – така, както и посочено на диаграмата в сайта на тази група. Не е изяснен статутът и функциите на т.нар. „производствени бази“ в рамките на същата група съобразно китайското законодателство и съответно - доколко те могат да са отделни дружества по смисъла на националното и европейското законодателство.

Ето защо оспореното решение следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените и претендирани по делото разноски - 50 лева внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от ЗМ, във вр. с чл. 172, ал. 2 и 173, ал. 2 от АПК Административен Съд С. - град, I-во отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „АЗЕЛИС БЪЛГАРИЯ" ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу решение №32-925696/09.07.2024г. към MRN23BG002005111030R6/24.10.2023г. на директора на ТД Митница В., потвърдено с решение № Р-346/32-972380/15.08.2024г. на директора на Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална Дирекция Митница В. при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „АЗЕЛИС БЪЛГАРИЯ" ЕАД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..